

Kościół Najświętszej Maryi Panny In Summo

Późnogotycki kościół pw. Najświętszej Maryi Panny zbudowano w l. 1431-47 na terenie grodu poznańskiego tzn. "in Summo" na Ostrowie Tumskim, w miejscu palatium Mieszka I i kaplicy fundowanej przez jego żonę Dąbrówkę.

Budował go murator poznański Hanusz z Prus, szczyt zachodni Jan Lorek z Kościana, a sklepienia w latach 1444-47 budowniczy Mikołaj z synem z Poznania.

Szczyt zachodni wieńczy sygnaturka, a ściany zdobią ostrołukowe blendy i sterczyny. Ściany boczne dzielą lizeny, pomiędzy którymi znajdują się ostrołukowe okna (od północy zamurowane). Wejście do świątyni prowadzi od strony południowej przez ostrołukowy portal gotycki z profilowanych glazurowanych cegieł (podobny portal od strony północnej jest zamurowany). Od strony południowo-wschodniej w cokole budowli widoczny gład z charakterystycznymi rowkami, powstałymi od ostrzenia mieczy, co miało im dawać nadprzyrodzoną moc.

To budowla trójnawowa, halowa, wsparta na sześć- lub ośmiobocznych filarach, nakryta sklepieniem gwiazdzistym w nawach, a żaglastym w prezbiterium i ambicje. Polichromia, projekty witraży (wykonał je Zygmunt Kosmicki) i ołtarz główny z l. 1954-56 są dziełem Wacława Taranczewskiego.